

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3To/49/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3823010310
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 12. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Dunčko
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2025:3823010310.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mariána Dunčka a sudcov JUDr. Michala Eliaša a JUDr. Milana Straku v trestnej veci proti obžalovanému A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., trvale bytom D. A., C. E. XXX/XX, pre prečin neoprávneného nakladania s odpadmi podľa § 302 ods. 1 Tr. zák. na verejnom zasadnutí konanom dňa 16. decembra 2025 prejednal odvolanie prokurátora Okresnej prokuratúry Trenčín, ktoré podal proti rozsudku Okresného súdu Prievidza sp. zn. 2T/32/2023 zo dňa 05.02.2025 a takto

rozhodol:

Podľa § 322 ods. 2 Tr. por. sa výrok napadnutého rozsudku dopĺňa na konci tak, že sa za čiarku vkladá nasledovný text: „pretože skutok nie je trestným činom“.

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie prokurátora z a m i e t a , pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 2T/32/2023 zo dňa 05.02.2025 (ďalej len „napadnutý rozsudok“) bol obžalovaný A. B. podľa § 285 písm. b) Tr. por. oslobodený spod obžaloby pre prečin neoprávneného nakladania s odpadmi podľa § 302 ods. 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

v bližšie nezistenom čase minimálne od 26.03.2021 najneskôr do 08.06.2022 v katastrálnom území F., obec Bystričany, okr. Prievidza na parcele registra „C“ parcelné číslo XXX/X, orná pôda a na parcele registra „C“ parcelné číslo XXX/X, zastavaná plocha a nádvorie ako aj v budove súpisné číslo 786 zapísanej ako garáž - pneuservis na parcele číslo XXX/X, zapísaných na liste vlastníctva č. XXXX, vlastníkom ktorých je A. B., neoprávnene nakladal bez súhlasu orgánu štátnej správy odpadového hospodárstva uvedeného v § 5 Zákona č. 525/2003 Z.z. o štátnej správe starostlivosti o životné prostredie so starými vozidlami a iným odpadom pochádzajúcich z týchto vozidiel, tým spôsobom, že predmetné staré vozidlá na vyššie uvedených pozemkoch rozoberá a zhromažďuje spolu s jednotlivými časťami z nich, čo je v rozpore s § 12 ods. 1, § 13 písm. a), § 62 ods. 6, § 63 ods. 1, § 64 ods. 1, § 65, § 66 a § 67 Zákona č. 79/2015 Z.z. o odpadoch v znení neskorších predpisov, pričom bez udelenia oprávnenia na spracovanie starých vozidiel podľa § 89 ods. 1 písm. a) bod 3 zákona č. 79/2015 Z.z., ako aj v rozpore s § 22 a násl. Vyhlášky Ministerstva životného prostredia SR č. 373/2015 o rozšírenej zodpovednosti výrobcov vyhradených výrobkov a o nakladaní s vyhradenými prúdmi odpadov a v rozpore so Smernicou Európskeho parlamentu a Rady č. 2000/53/ES o vozidlách po životnosti uvedenej v Zozname právnych predpisov Spoločenstva prijatých podľa Zmluvy o Európskom spoločenstve, ktorých porušenie predstavuje protiprávne konanie v zmysle článku 2 písm. a) bodu tvoriacom prílohu „A“ Smernice Európskeho parlamentu a Rady č. 2008/99/ES o ochrane životného prostredia prostredníctvom trestného práva, neoprávnene umiestnil na častiach daných parciel a danej budove odpady a to konkrétne:

- 10 kusov staré vozidlá, ktoré sú v zmysle Katalógu odpadov zatriedené ako nebezpečný odpad pod katalógovým číslom 16 01 04,
- 2 kusy staré vozidlá neobsahujúce kvapaliny a iné nebezpečné dielce, ktoré sú v zmysle Katalógu odpadov zatriedené ako ostatný odpad pod katalógovým číslom 16 01 06,
- 4 kusy výbušné časti napr. bezpečnostné vzduchové vankúše, ktoré sú v zmysle Katalógu odpadov zatriedené ako nebezpečný odpad pod katalógovým číslom 16 01 10,
- 3,05 tony nebezpečné dielce iné ako uvedené v 16 01 07 až 16 01 11, 16 01 14 a 16 01 14, ktoré sú v zmysle Katalógu odpadov zatriedené ako nebezpečný odpad pod katalógovým číslom 16 01 21,
- 4,6 tony železné a neželezné kovy, ktoré sú v zmysle Katalógu odpadov zatriedené ako ostatný odpad pod katalógovým číslom 16 01 17 a 16 01 18,
- 321 kg časti inak nešpecifikované, ktoré sú v zmysle Katalógu odpadov zatriedené ako ostatný odpad pod katalógovým číslom 16 01 22,
- 1,372 tony opotrebované pneumatiky, ktoré sú v zmysle Katalógu odpadov zatriedené ako ostatný odpad pod katalógovým číslom 16 01 03,
- 462 kg plasty, ktoré sú v zmysle Katalógu odpadov zatriedené ako ostatný odpad pod katalógovým číslom 16 01 19,
- 306,2 kg časti inak nešpecifikované (plasty), ktoré sú v zmysle Katalógu odpadov zatriedené ako ostatný odpad pod katalógovým číslom 16 01 22,
- 157 kg časti inak nešpecifikované (sedačky), ktoré sú v zmysle Katalógu odpadov zatriedené ako ostatný odpad pod katalógovým číslom 16 01 22,
- 210 kg sklo, ktoré je v zmysle Katalógu odpadov zatriedené ako ostatný odpad pod katalógovým číslom 16 01 20,
- 62,5 kg olovené batérie, ktoré sú v zmysle Katalógu odpadov zatriedené ako nebezpečný odpad pod katalógovým číslom 16 06 01,

za účelom ich ďalšieho spracovania a to aj napriek tomu, že dané miesto nie je na uvedené určené, teda v rozpore so všeobecne záväznými právnymi predpismi nakladal s odpadmi v rozsahu 4.696,- €, pričom táto suma predstavuje výšku nákladov potrebných na konečné spracovanie odpadov, zabezpečenie zhodnotenia alebo zneškodnenia neoprávnene uložených odpadov.

Citovaný rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože proti nemu podal odvolanie prokurátor (v neprospech obžalovaného) ihneď po jeho vyhlásení priamo do zápisnice o hlavnom pojednávaní.

Prokurátor v písomných dôvodoch odvolania poukázal na výrokovú časť napadnutého rozsudku a ďalej uviedol nasledovné (citácie):

S rozhodnutím súdu, ktorým podľa § 285 písm. b/ Trestného poriadku oslobodil obžalovaného A. B. spod obžaloby tunajšej okresnej prokuratúry, sa nie je možné stotožniť, nakoľko podľa názoru prokuratúry súd prvého stupňa pri rozhodovaní nesprávne vyhodnotil skutkový stav veci.

Podľa § 302 ods. 1 Trestného zákona sa trestného činu neoprávneného nakladania s odpadmi dopustí ten, kto, čo aj z nebanlivosti, nakladá s odpadmi v malom rozsahu v rozpore so všeobecne záväznými právnymi predpismi.

Z vykonaného dokazovania je zrejmé, že obžalovaný úmyselne nakladal s odpadmi v malom rozsahu v rozpore so všeobecne záväznými právnymi predpismi a teda sa dopustil skutku, ktorý mu je kladený za vinu a týmto svojím konaním naplnil všetky zákonné znaky prečinu neoprávneného nakladania s odpadmi podľa § 302 ods. 1 Trestného zákona. Rovnako bolo preukázané, že obžalovaný neoprávnene nakladal so starými vozidlami a iným odpadom, ktorý pochádzal z týchto vozidiel bez súhlasu orgánu štátnej správy odpadového hospodárstva, ktorý je uvedený v § 5 zákona č. 525/2003 Z. z. o štátnej starostlivosti o životné prostredie. Uvedené motorové vozidlá a iný odpad pochádzajúci z týchto vozidiel rozoberal a zhromažďoval spolu s jednotlivými časťami, čím konal v rozpore s § 12 ods. 1, § 13 písm. a/, § 62 ods. 6, § 63 ods. 1, § 64 ods. 1; § 65, § 66, § 67 zákona č. 79/2015 Z. z. o odpadoch v znení neskorších predpisov.

Podľa § 12 ods. 1 citovaného zákona odpad je huteľná vec alebo látka, ktorej sa jej držiteľ zbavuje, chce sa jej zbaviť alebo je v súlade s týmto zákonom alebo osobitnými predpismi povinný sa jej zbaviť. Podľa § 13 písm. a/ citovaného zákona sa "zakazuje uložiť alebo ponechať odpad na inom mieste ako

na mieste na to určenom v súlade s týmto zákonom. Podľa § 62 ods. 6 citovaného zákona sa zakazuje rozoberanie starých vozidiel; uvedený zákaz sa nevzťahuje na spracovateľa starých vozidiel. Podľa § 63 ods. 1 citovaného zákona držiteľ starého vozidla je povinný bezodkladne zabezpečiť odovzdanie starého vozidla osobe vykonávajúcej zber starých vozidiel, alebo spracovateľovi starých vozidiel. Podľa § 64 ods. 1 citovaného..-zákona zber starých vozidiel môže vykonávať spracovateľ starých vozidiel v rozsahu udelenej autorizácie podľa § 89 ods. 1 tretieho bodu alebo ten, kto má súhlas na prevádzkovanie zariadenia na zber starých vozidiel podľa § 97 ods. 1 písm. d/ a uzavretú zmluvu so spracovateľom starých vozidiel.

Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že obžalovaný nemal udelené oprávnenie na spracovanie starých vozidiel, podľa § 89 ods. 1 písm. a/ bod 3 zákona č. 79/2015 Z. z. a konal tiež v rozpore s § 22 a nasledujúce vyhlášky ministerstva životného prostredia Slovenskej republiky č. 373/2015 o rozšírení zodpovednosti výrobcov vyhradených výrobkov o nakladaní s vyhradenými prúdmi odpadov.

Aj keď obžalovaný spáchanie trestnej činnosti na hlavnom pojednávaní opakovane popieral, pričom sa bránil v podstate len tým, že uvedené veci sú jeho veci určené na ďalšie použitie, tieto veci používal na svoje autá a tiež autá príbuzných, jeho trestná činnosť bola jednoznačne preukázaná výpoveďou svedka G. H. C., zamestnanca Okresného úradu, odboru starostlivosti o životné prostredie v Prievidzi a najmä výpoveďou znalkyne G. H. I., znalkyne z odboru ochrana životného prostredia, odvetvie priemyselný a komunálny odpad, odhad škôd v životnom prostredí, ktorá opakovane zotrvala na svojich záveroch uvedených v znaleckom posudku č. 17/2022 a podporne aj ďalšími dôkazmi, ktoré boli zabezpečené v prípravnom konaní a následne oboznámené v priebehu hlavného pojednávania.

Svedok G. H. C., ako zamestnanec Okresného úradu, odboru starostlivosti o životné prostredie v Prievidzi potvrdil, že držiteľ starého vozidla je povinný bezodkladne takéto vozidlo odovzdať do zariadenia na spracovanie starých vozidiel. Spracovanie starých vozidiel môžu vykonávať len osoby na to oprávnené, osoby musia mať autorizáciu od ministerstva životného prostredia, prípadne povolenie od okresného úradu starostlivosti o životné prostredie a majú uzavretú zmluvu so spracovateľmi starých vozidiel. Zároveň bolo preukázané, že obžalovaný nemal autorizáciu od ministerstva životného prostredia, ani povolenie od okresného úradu. Túto skutočnosť v konečnom dôsledku potvrdil vo svojej výpovedi aj sám obžalovaný, kedy uviedol, že takéto povolenie nemá.

Obrana obžalovaného bola podľa môjho názoru jednoznačne vyvrátená výpoveďou znalkyne Ing. H. I., ktorá opakovane zotrvala na záveroch svojho znaleckého posudku č. 17/2022. Potvrdila, že ako odpad - staré vozidlá, pre potreby znaleckého skúmania, neposúdila všetky motorové vozidlá, ktoré boli nájdené na skládke. Z celkového počtu dvadsaťsedem vozidiel posúdila ako staré vozidlá - odpad - len desať z nich. Uvedené odôvodnila tým, že v prípade sedemnástich vozidiel sa jednalo o vozidlá, ktoré boli v premávke, mali značky. V prípade zvyšných desiatich vozidiel tieto vykazovali znaky odpadu, boli bez značiek, neboli v evidencii vozidiel, chýbali im motorické časti. Ďalej uviedla, že sa zúčastnila obhliadky na mieste skládky a zistila, že na uvedenom mieste dochádzalo ku rozoberaniu motorových vozidiel. Je to autorizovaná činnosť, pri ktorej sa vytvára odpad a v súvislosti s tým poukázala na to, že použité samostatné časti a súčiastky motorových vozidiel môže uvádzať na trh len autorizovaný predajca takýchto samostatných častí a súčiastok. Obžalovaný nepredložil žiaden doklad o tom, že tieto samostatné časti a súčiastky nakúpil u autorizovaného predajcu. Z týchto dôvodov sa podľa názoru znalkyne jedná o odpad podľa zákona o odpadoch a podľa vyhlášky č. 366/2015 Z. z.. V súvislosti s predmetnými desiatimi vozidlami, ktoré posúdila ako staré vozidlá - odpad, poukázala tiež na to, že tieto vozidlá mali vyrezané VIN, chýbala im motorická časť, ležali priamo na trávnej ploche a vzhľadom na to existuje predpoklad, že mohlo dôjsť k ohrozeniu životného prostredia. Zároveň uviedla, že v zákone o odpadoch v § 2 je uvedené, že odpadom je huteľná vec, ktorej sa človek zbavuje, môže zbaviť alebo je povinný sa zbaviť. V tomto prípade bol obžalovaný povinný týchto vecí sa zbaviť. Povinnosťou obžalovaného ako osoby u ktorej sa nachádzali tieto staré vozidlá - odpad, bolo bezodkladne zabezpečiť odovzdanie týchto starých vozidiel osobe vykonávajúcej zber starých vozidiel, alebo spracovateľovi starých vozidiel, keďže na držanie a rozoberanie starých vozidiel obžalovaný nemal príslušné povolenia. Znalkyňa zároveň vysvetlila spôsob, akým vyčíslila výšku nákladov potrebných na konečné spracovanie odpadov, zabezpečenie zhodnotenia alebo zneškodnenia neoprávnene uložených odpadov a túto sumu vyčíslila na sumu 4 696,- eur (škoda malého rozsahu).

Som toho názoru, že vykonaným a pomerne rozsiahlym dokazovaním v prípravnom konaní a následne aj na hlavnom pojednávaní bolo preukázané, že obžalovaný A. B. nakladal s odpadom v rozpore so všeobecne záväznými právnymi predpismi. Mám za to, že obrana obvineného, že uvedené veci sú jeho veci určené na ďalšie použitie, tieto veci používal na svoje autá a tiež autá príbuzných, bola v priebehu hlavného pojednávania jednoznačne vyvrátená, okrem iného, najmä znaleckým posudkom znalkyne Ing. H. I., ktorá v tomto posudku a tiež na hlavnom pojednávaní, kedy zotrvala na jeho záveroch, dostatočným a komplexným spôsobom zdôvodnila, prečo sú veci (motorové vozidlá a iné.), ktoré sú predmetom trestného konania odpadom a zároveň uviedla aj metodiku, ktorou sa riadila.

S poukazom na vyššie uvedené mám za to, že vykonanými dôkazmi bolo dostatočne preukázané, že skutok uvedený v obžalobnom návrhu sa stal, dopustil sa ho obžalovaný, ktorý ním naplnil všetky zákonné znaky skutkovej podstaty prečinu neoprávneného nakladania s odpadmi podľa § 302 ods. 1 Trestného zákona, ako po stránke objektívnej, tak po stránke subjektívnej.

Vzhľadom na uvedené navrhujem, aby Krajský súd v Trenčíne podľa § 321 ods. 1 písm. b/ Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok o oslobodení obžalovaného spod obžaloby a podľa § 322 ods. 1 Trestného poriadku vrátil vec Okresnému súdu Prievidza, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Krajský súd v Trenčíne, ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolania prokurátora podľa § 316 ods. 1 Tr. por. a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., na podklade podaného odvolania podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť i odôvodnenosť napadnutého (oslobodzujúceho) výroku rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Svoju prieskumnú povinnosť odvolací súd okrem vytýkaných chýb zamerail aj na prípadné chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, avšak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Na základe vykonania svojej prieskumnej povinnosti v uvedených zákonných medziach potom odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné.

V prvom rade považuje odvolací súd za potrebné uviesť, že napadnutý rozsudok predstavuje v poradí druhé rozhodnutie súdu prvého stupňa vo veci samej, ktorému predchádzal odsudzujúci rozsudok súdu prvého stupňa zo dňa 21.08.2023. Tento rozsudok bol uznesením Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 3To/2/2024 zo dňa 23.10.2024 podľa § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por. zrušený v celom rozsahu a vec bola vrátená súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. Odvolací súd vo svojom uznesení vyslovil záväzný právny názor, podľa ktorého bol súd prvého stupňa povinný posúdiť, či doteraz vykonané dôkazy poskytujú spoľahlivý skutkový podklad pre posúdenie, či zaistené veci sú odpadom. Tiež konštatoval nepreskúmateľnosť skoršieho rozsudku súdu prvého stupňa pre neúplnosť skutkových zistení významných pre rozhodnutie o vine obžalovaného, vrátane právneho posúdenia stíhaného skutku ako trestného činu.

Ako vyplýva z obsahu podaného odvolania, prokurátor namietal nesprávne hodnotenie skutkového stavu súdom prvého stupňa a neposúdenie konania obžalovaného ako trestného činu, z ktorých dôvodov sa v zmysle § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por. domáhal zrušenia napadnutého rozsudku a opätovného vrátenia veci súdu prvého stupňa. S touto argumentáciou sa však odvolací súd nestotožnil.

Na základe preskúmania obsahu napadnutého rozsudku a obsahu spisového materiálu odvolací súd zistil, že po vrátení trestnej veci na nové prejednanie a rozhodnutie súdu prvého stupňa vzhľadom na absenciu ďalších návrhov procesných strán na vykonanie dôkazov na hlavnom pojednávaní oboznámil len uznesenie odvolacieho súdu sp. zn. 3To/2/2024 zo dňa 23.10.2024. Preto pri nezmenenom skutkovom stave, ktorý existoval aj v čase vydania predchádzajúcich súdnych rozhodnutí, a pri viazanosti právnym názorom odvolacieho súdu vyslovenom v jeho predchádzajúcom rozhodnutí, podľa ktorého výsledky vykonaného dokazovania bez dôvodných pochybností neodôvodňovali právne posúdenie skutku v zmysle podanej obžaloby, súd prvého stupňa nepochybil, keď dospel k právnym záverom, ktoré majú plnú oporu vo výsledkoch vykonaného dokazovania, a podľa ktorých nebolo vykonaným dokazovaním preukázané, že obžalovaný svojim konaním naplnil všetky zákonné znaky stíhaného prečinu neoprávneného nakladania s odpadmi podľa § 302 ods. 1 Tr. zák. Súdu prvého stupňa nemožno totiž nič vytknúť, ak v súlade s ustanovením § 278 ods. 2 Tr. por. prihliadal len na dôkazy a skutočnosti vykonané a oboznámené na hlavnom pojednávaní a napokon oslobodil obžalovaného spod obžaloby z dôvodu podľa § 285 písm. b) Tr. por.

Odvolací súd však preskúmaním veci zistil aj to, že oslobodzujúci výrok napadnutého rozsudku je neúplný, resp. zistil jeho formálny nedostatok. Súd prvého stupňa totiž postupoval v rozpore so znením ustanovenia § 165 ods. 2 Tr. por., ktorý ukladá povinnosť vo výroku oslobodzujúceho rozsudku uviesť aj slovné vyjadrenie dôvodu podľa § 285 Tr. por., o ktorý sa oslobodenie obžalovaného spod obžaloby opiera. Preto odvolací súd postupom podľa 322 ods. 2 Tr. por., bez zrušenia neúplného výroku oslobodzujúceho rozsudku, sám doplnil výrok napadnutého rozsudku tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku odvolacieho súdu.

Napokon odvolací súd v poradí druhým výrokom odvolanie prokurátora podľa § 319 Tr. por. zamietol ako nedôvodné.

Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasmi členov senátu v pomere 3:0.

Poučenie:

Proti tomu rozsudku zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.